

San Martina Luthera Kinga o pobjedi ljudskih prava i sloboda je doživio jedan od najvećih poraza u Bosni i Hercegovini

Povodom pedeset godina od ubistva I jednog od najvećih govora u povijesti

Dozvolimo slobodi da zazvoni

Vizionarsko obraćanje Martina Luthera Kinga borca za ljudska i građanska prava i slobode, dobitnika Nobelove nagrade za mir prije pedeset godina smatra se najvećim američkim govorom dvadesetog vijeka. Govor je pomogao afirmaciji pokreta za zaštitu ljudskih i građanskih prava i sloboda ne samo u Sjedinjenim Američkim Državama već i širom svijeta. „Marš na Vašington za poslove i slobodu“, iz 1963. godine, bio je djelo A. Filipa Randolfa, predsjednika prvog sindikata crnih radnika u Sjedinjenim Američkim Državama.

Nakon što je tadašnji predsjednik Sjedinjenih Američkih Država, Džon F. Kenedi, poslao set zakona o građanskim pravima američkom Kongresu, u junu 1963. godine, Randolph je smatrao da bi demonstracije mogle pomoći da se izgradi podrška za taj prijedlog. Kenedi, koji je građanskim pravima posvetio vrlo malo vremena uprkos predizbornim obećanjima o okončanju segregacije, prvobitno se protivio maršu, plašeći se nasilja, ali se kasnije predomislio. Odziv je bio veći nego što je iko mogao očekivati. „Vozovi slobode“ i „autobusi slobode“, doveli su više od 250.000 ljudi u Vašington. Došli su i američki senatori i izaslanici, kao i poznate ličnosti: Džeki Robinson, Pol Njumen, Marlon Brando, Sidni Poitie, Hari Belafonte, Čarlton Heston i Bob Dilan. Pjevačica Džozefina Bejker doletjela je direktno iz Pariza.

„I have a Dream“, „Imam san“, rekao je Martin Luther King okupljenima, „da će se jednog dana ova nacija uzdići i istinski živjeti po sopstvenom vjerovanju: „Čuvamo ove istine da bi bili samosvjesni, da su svi ljudi stvoreni jednaki.“ Zaključio je sa besmrtnim riječima: „Kada dozvolimo slobodi da zazvoni, kada je pustimo da zvoni iz svakog sela i svakog zaseoka, iz svake države i svakog grada, bićemo u mogućnosti da ubrzamo dolazak dana kada će sva Božja djeca crni ljudi i bijeli ljudi, Jevreji i nejevreji, protestanti i katolici moći sklopiti ruke i pjevati staru crnačku pjesmu: „Napokon slobodan! Napokon slobodan! Hvala Bogu svemogućem, napokon smo slobodni!“

Genocid u Bosni i Hercegovini predstavlja konačan dokaz ljudske destrukcije

San Martina Luthera Kinga o pobjedi ljudskih prava i sloboda kojim je pozvao na okončanje rasizma i koji je nadahnuo generacije boraca za ljudska prava i slobode nije se ispunio. Nešto od snova je ispunjeno, ali ima još toga što se mora uraditi. Posebno u Bosni i Hercegovini. San Martina Luthera Kinga je doživio jedan od najvećih poraza u Bosni i Hercegovini. Jer genocid u Bosni i Hercegovini predstavlja konačan dokaz ljudske destrukcije i definitivno sramotan poraz ljudskog, civilizacijskog, evropskog i svjetskog morala, poraz ljudskih prava i sloboda, poraz

čovjeka i civilizacije, potonuće ljudskog uma.

Tendencija stalnog topljenja bošnjačke nacionalne mase u bosanskohercegovačkom entitetu koji je nastao legalizacijom najstrašnijih zločina protiv čovječnosti, zločina agresije i genocida, je dramatična.

Za samo dvadeset godina prostor na kojem je 1991. godine živjelo više od pet stotina hiljada Bošnjaka gotovo je etnički očišćen. Proces povratka na silu prognanih u manji bosanskohercegovački entitet je propao. Bošnjaci nemaju nikakav politički, ekonomski, kulturni, obrazovni i naučni uticaj u tom entitetu. Oni su sabijeni u enklave u novoj Palestini na tlu Evrope u dvadesetom stoljeću u eri ljudskih prava i sloboda o kojima je sanjao Martin Luther King. Politički i etnički egzodus jednog starog, autohtonog, evropskog naroda se mirno posmatra. Nikog nije briga za to. U više od 40 gradova u Bosni i Hercegovini Bošnjaci danas ne postoje.

Bošnjacima ponovo drugi žele da nadijevaju ime. Želi se još jednom, po ko zna koji put, pokušati dokazati da u Bosni i Hercegovini ne živi bošnjački narod, nego su to Srbi ili Hrvati druge vjere. To se dešava posljednjih 100 godina. Popisom, danas politiku uništenja Bošnjaka nastavlja međunarodna zajednica uz pomoć onih koji su pokušali Bošnjake uništiti u agresiji i genocidu, ali i uz pomoć od naroda otuđenog bošnjačkog političkog establišmenta. Naravno, čast izuzecima. Bošnjaci su u agresiji i genocidu platili visoku cijenu da bi bili narod u svojoj zemlji i državi. U želji da žive u miru platili su cijenu genocida. A sada se putem popisa želi postići drastično smanjenje broja Bošnjaka vještačkom manipulacijom kao što je urađeno ranije.

Historija bošnjačkog ostvarivanja sna Martina Luthera Kinga je konstantna borba za opstanak na sopstvenoj zemlji protiv agresivno-genocidnog okruženja

I pored agresija, genocida i svakojakih patnji bošnjački nacionalni duh imao je željena dostignuća na putu realizacije Kingovog sna, koji se u Bosni i Hercegovini zove, živi, praktikuje kao Ideja Bosne i Bosanski duh. U potrazi za Kingovim snom umjesto razočarenja koja često rađaju mržnju, bošnjačke majke u potrazi za istinom i pravdom kao najznačajnijim elementima Kingovog sna poručuju Svijetu da ono što se dogodilo njima, ne dao Bog da se ponovi nikada, nikome. Tako je prva etapa Kingovog sna realizovana kod Bošnjaka.

U povijesno – intelektualnom traganju Bošnjaci su se vratili bošnjaštvu kao jedinoj bosanskohercegovačkoj nacionalnoj identifikaciji. Ostala je još druga etapa Kingovog sna, unutar bošnjački dijalog. Danas postoje samo dvije tačke mogućega progressa Bošnjaka, prva, unutarbošnjački dijalog, ljudski, znanstveni, za koji je svaki onaj ko se humanim bićem zove i, druga, sukob unutar bošnjačkog bića za što je svaki onaj u čijem tijelu animalna narav čući. U prvo se može uložiti pamet, mudrost, razboritost, uvažavanje drugačijeg i lijepu riječ, a u drugo dovu: Bože! uputi ih, jer ne znaju. Željeli su, žele i želje će nas prikazati ne onakvim kakvi jesmo, već kakve su nas trebali za metu.

Kingov san u Bosni i Hercegovini znači graditi pomirenje na istini o agresiji i genocidu i pravdi za žrtve tih zločina

Moj san je da u hiljadugodišnjoj zemlji i državi Bosni i Hercegovini jednog dana bratski žive sinovi i kćeri Ideje Bosne i Bosanskog duha. Moj san je da Bosna i Hercegovina država koja gori od dejtonske nepravde, jednog dana postane oaza istine o agresiji i genocidu i pravde za žrtve tih zločina. Moj san je da bosanskohercegovačka djeca žive u zemlji gde će ljudi o njima suditi na osnovu njihovog karaktera i odnosu prema istini i pravdi, koje ne treba dokazivati. Imam još jedan san.

On je duboko ukorijenjen u hiljadugodišnju bosanskohercegovačkom tradiciju. Sanjam da će Bosna i Hercegovina, jedinstvena, demokratska prosperitetna država u kojoj će pobjediti istina o agresiji i genocidu i pravda za sve žrtve tih zločina, u kojoj će svi ljudi koji volje Ideju Bosne i Bosanski duh, živjeti u miru, toleranciji, priznavajući, poštujući, prihvatajući drugog i drugačijeg, u kojoj će iz svakog njenog dijala zvoniti istina, pravda, sloboda, mir, ljudsko dostojanstvo, jednoga dana ustati, bez legalizovanih rezultata agresije i genocida, kako bi uživala u snazi svojih sinova i kćeri, potomaka Ideje Bosne i Bosanskog duha.

Kingov san u Bosni i Hercegovini znači graditi pomirenje na istini o agresiji i genocidu i pravdi za žrtve tih zločina. Zato ovo nije vrijeme za slavlje. Kingov san nije ostvaren. Žrtvama agresije i genocida predstoji dugi marš istine i pravde u ime pobjede Ideje Bosne i Bosanskog duha, u ime poraza animalnog animoziteta, represije i brutalnosti koji čuće u "ljudskog umu". Marš i Kingov govor daju žrtvama agresije i genocida u Bosni i Hercegovini nezaustavljivu moć. Bosanskohercegovačke žrtve vode istu bitku koju je Martin Luther King vodio prije 50 godina.

Danas žrtve agresije i genocida u Bosni i Hercegovini traže put do istine i pravde. Zakon o zabrani negiranja, minimiziranja, opravdavanja ili odobravanja holokausta, zločina genocida i zločina protiv čovječnosti je početak toga puta. "Na kraju, mi ćemo zapamtiti ne riječi naših neprijatelja, već ćutanje naših prijatelja" Martin Luter King.

Autor je direktor Instituta za istraživanje genocida, Kanada, akademik Emir Ramic.